

Tàpies, again and again

Eberhard Geisler (Mainz)

Resum: El present article tracta de comprendre i explicar la fascinació de l'autor per l'obra d'Antoni Tàpies, després d'haver-hi dedicat uns trenta anys d'estudi. Encara que el pintor en les seves intervencions solia fer referència al budisme zen, aquí hem volgut interpretar la seva pintura mitjançant contextos de raonament de la filosofia europea, sobretot a través de Heidegger i Adorno. Esmentem l'“actitud de fallar les coses” amb la qual l'artista aboleix la intervenció del logos i el pensament objectivador. Així mateix, analitzem la noció de buidor i establim un paralelisme entre música i pintura gestual. També expliquem com allò que Heidegger anomena “actitud de salutació” cal llegir-ho com una crítica contra el principi d'intercanvi i el sistema de valors. D'altra banda, ens ocupem de la vulnerabilitat de l'home i la matèria, l'estètica de la superfície i el fenomen de la simetria. ■

Summary: In this article I try to comprehend and explain my thirty-year fascination with Antoni Tàpies's work. In addition to the painter's own references to Zen-Buddhism, I would like to refer to European philosophy, especially Heidegger and Adorno, for my line of argumentation to explain his painting. I point to the artist's manner of muffing which he uses to unhinge the laws of logos and representing thought; I examine the concept of emptiness and establish a parallelism between music and gestural painting. I suggest a reading of Heidegger's gesture of greeting as his turn against the habits of exchange principle and value judgment. I also touch on the vulnerability of man and material, the aesthetics of surface and the phenomenon of symmetry. [Keywords: Philosophy; social criticism; muffing; value judgment; symmetry] ■

Zeitschrift für Katalanistik 26 (2013), 87–112
ISSN 0932-2221